Td001_06

Τίνος μανούλα θλίβεται, *αχ*, τίνος μανούλα κλαίει
του Ντούλα η μάνα θλίβεται του Ντούλα η μάνα κλαίει.
Σήμερα Ντούλα μ’ Πασχαλιά και το Χριστός Ανέστη
σήμερα αλλάζουν τα παιδιά κι οι πεθερές τις νύφες
κι εσύ Ντούλα μ’ στις φυλακές και μέσα στα μπουντρούμια
για δεν αγρώνεις Ντούλα μου να σπάσεις τα δεσμά
και τ’ς σιδερένιες πόρτες.
Μάνα μ’ λουλή μάνα μ’ καλή μάνα μου πικραμένη
οι φυλακές έχουν δεσμοφύλακες και σιδερένιες πόρτες
και δεν μπορώ μάνα μ’ να βγω.

(συνεχίζει απαγγέλλοντας)
“Είναι δυο πουλιά που κάθονταν
και το ένα μετράει τα χρόνια
και τ’ άλλο μετράει το θάνατο
το ένα κόβει θάνατο
και τ’ άλλο μετράει τα χρόνια.
Και πάλι γειά σας φίλοι μου”.